

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Iosephina Lvcernensis

**Reiß, Jacob
Tschan, Jacob**

Constantiae, 1658

40. Triginta annorum praeceptor lesv.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9773

eruditè probat contra Salianum ad ann. 464. Illum vide; & mihi præ altero placuisse propterea scito, quia Archelaus ad decem annos extendit regnum ac vitam. Atqui IOSEPH tum primum, cum ex Ægypto rediret, audiuit, quòd Archelaus regnaret. Non potest ergo IESVS disputasse diu post Archelai mortem. Certè Cornel. quoque in cap. 2. Luc. nobis consentire videtur, dum ait ad v. 41. IESVM disputasse eo anno, quò Archelaus ab Augusto in exilium actus est. At tum adhuc gessit Pontificatum Iesus Siæ filius; quem ego piæ considerationi aptiorem existimo.

7. Ei disputationi finem imposuit IOSEPH; quem idcirco si quis primum Cancellarium, aut Præfectum, Studiorum superiorum dicere velit, ego quoque suffragio nostro iuuare paratus sum. Est enim hoc eius præcipuum munus, moderari Disputationem, & quasi cancellis quibusdam restringere. At hoc IOSEPH cum MARIA Matre IESV reipsa præstiterunt, IESVMque secum abduxerunt, dimissis Doctoribus,

ELOGIVM XL.

IOSEPH

Triginta annorum Præceptor IESV.

EX ijs, quæ proximè dicta sunt, possunt huc non pauca transferri. Verùm ego prosequi viam, quàm relegere malo. Illis ergo præteritis,
Præce-

Præceptoris nomen dico ab Apostolis maximi habitum, & propterea ab ijs solito frequentius tributum IESV fuisse. Nam ad nomen, Rabbi, quod attinet, est illud spurcò ludæ Iscariotis ore contaminatum, & corruptum ambitu Phariseorum primas in Synagogis cathedras prensantium. At secus se res habet circa nomen Præceptoris semper integrum & incorruptum. Quod propterea etiam IOSEPHO gloriosum fore censuimus, nisi aliud quid obstat. At obstat nihil potest. Si enim est qui *subsit*, est & qui præsit, siue *præcipiet* illi. At IESVS subfuit, siue, vt phrasi Evangelica loquar, Luc. 2. v. 51. *erat subditis illis*, hoc est MARIAE & IOSEPHO. Ergo MARIA & IOSEPH præfuêre, siue præcepêre IESV. At qui præfuit ac præcepit, Præceptor est. Est ergo etiam IOSEPH Præceptor IESV. At IESVS est Præceptor omnium supremus. Nihil igitur deest IOSEPHO, quin instar reguli supra aquilam, quemadmodum in paræmijs est, sursum euolantis exclamet: *plus ultra*.

Sed hîc diem quispiam mihi dicit, tanquam memoriâ lapsò, qui ante hac dixi, IESVM ab omnipotestate humanâ exemptum esse. An igitur comperendinem causam, donec temporis progressu refrigerescat feruor accusatoris? Id quidem hâc nostrâ ætate in omnibus fere iudicijs solenne est. Sed non sinit me exspectare tum IOSEPHI, tum veritatis amor. Igitur iam nunc pareo; & quia lis tota ex eo dependet, an IESVS potuerit obligari præceptis

ceptis IOSEPHI, hoc ipsum ante omnia decido ex Theologorum placitis, hoc modo.

1. IESVS triplices actiones habuit; diuinas, vt creare, conseruare, gubernare omnia; Theandricas, siue Dei-viriles, vt docere, facere miracula, discipulos conuocare, &c. & humanas, vt comedere, ambulare, laborare, fabricari, &c. Ratio est, quia idem IESVS simul Deus est, & Deus-homo, ac Homo. Ergo necessariò triplices actiones habet, primas Deo, alteras Deo-homini, & tertias homini correspondentes.

2. Quoad primas actiones, siue diuinas, nulli, ne quidem Deo Patri obligari potest. Ratio est, quia ex vna parte coequalis est Patri; ex alià actiones istæ vel sunt notionales, vel liberæ, vel essentielles. Atqui notionales sunt simpliciter necessariæ; liberæ, communes sunt toti Trinitati; itemque essentielles.

3. Circa secundi generis actiones obligari potest soli Patri Cœlesti, à quo missus est propter nos homines & propter nostram Salutem; ideòque ad parentes suos; *nesciebatis, inquit, quia in his, quæ Patris mei sunt, oportet me esse?* Luc. cap. 2. v 49. Ratio est 1. quia etsi mitti etiam Spiritui sancti conueniat, vt donum est, mitti tamen, vt Sanctificationis auctor est, soli conuenit filio, quatenus refertur ad Patrem. Atqui sanctificare est Theandrica actio. S. Thom. in 1. q. 43. a. 7. 2. Quia Deus-homo habet modum significandi personalitatem verbi,

prout

prout est vnum principium actionum Theandricarum.

4. At in actionibus merè humanis potest obligari etiam homini; & re ipsa IOSEPHO & MARIÆ obligatus fuit. Ratio est, quia dupliciter potest quis obligari 1. simpliciter & indefinitè. 2. secundum quid, & ad certum tempus, siue limitatè. Itémque 1. absolutè & per vim alterius mihi prædominantis. 2. ex hypothesi pacti aut propositi, quò quis se vltro obligat alicui alteri. At IESVS dum se obligavit parentibus, solùm obligavit se his posterioribus modis, eâ fere ratione, quâ se obligavit ad reddendam mercedem æternam meritis. Sicut autem obligatio hæc sufficit ad iustitiam propriè talem constituendam in Deo, ita sufficiet prior ad propriè dictam obedientiam IESV, quia sic ipsemet voluit, tribuendam, similem nostræ, quâ vivoti tenemur obedire Prælati.

ELOGIUM XLI.

IOSEPH

Libri Generationis IESV Christi pars ordine postrema, dignitate suprema.

Tres præcipuè Libros Deus conscripsit, quos præter ipsum explicare integrè nemo potest.

Primus est Liber vitæ; ad Philip. 4. v. 3. Apoc. 3. v. 5. & alibi sæpius; scriptus in memoria Dei